

بررسی اثرات حشره‌کش‌های لوفنورون و پیریدالیل روی مراحل مختلف زیستی بالتوری سبز (*Chrysoperla carnea* Steph.) در شرایط آزمایشگاهی

مهین محمدی^۱، هوشیگ رفیعی دستجردی^۱، غلامرضا گل‌محمدی^{*}^۲، مهدی حسن‌پور^۱

۱. گروه گیاه‌پزشکی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران. ۲. بخش تحقیقات حشره‌شناسی، موسسه تحقیقات گیاه‌پزشکی کشور، تهران، ایران.

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۲/۹/۱۸

تاریخ دریافت: ۱۳۹۲/۸/۴

چکیده

در این مطالعه اثرات کشنده‌گی حشره‌کش‌های لوفنورون (مج ۵%[®] EC) و پیریدالیل (سومی‌پلو ۵۰%[®] EC) روی مراحل زیستی بالتوری سبز شامل تخم، لارو سن اول و سوم و شفیره در آزمایشگاه بررسی شدند. تیمار لاروها با روش زیست‌سنگی تماس با باقیمانده در ظروف پتروی شیشه‌ای و تیمار تخم و شفیره به روش غوطه‌ورسانی در محلول سمی انجام گرفت. مرگ و میر مرحله لاروی بعد از ۷۲ ساعت، مرحله تخم پس از طی دوره جنینی (۴ روز) و شفیرگی بعد از ۷ روز ثبت شد. آزمایش‌ها در دمای 1 ± 26 درجه سانتی‌گراد، رطوبت نسبی 50 ± 5 درصد و دوره نوری ۱۶ ساعت روشنایی و ۸ ساعت تاریکی انجام شد. نتایج به دست آمده نشان داد که هر دو حشره‌کش تا غلظت ۵۰۰۰ پی‌پی‌ام تاثیری روی تخم نداشتند. همچنین تاثیر حشره‌کش‌ها روی شفیره با همین غلظت تنها سبب مرگ و میر $16/66$ و $8/33$ درصدی به ترتیب توسط لوفنورون و پیریدالیل گردید که با شاهد اختلاف معنی‌داری نداشت. لوفنورون سبب مرگ و میر قابل توجهی در لاروهای سن اول بعد از ۷۲ ساعت شد و مقدار LC₅₀ به دست آمده برای این حشره‌کش $23/102$ mg ai/l بود، این حشره‌کش تاثیر کمی روی لاروهای سن سوم داشت. مشاهدات نشان داد که پیریدالیل روی لارو سن اول و سوم اثر کشنده‌گی ندارد.

واژه‌های کلیدی: اثرات کشنده‌گی، بالتوری سبز، پیریدالیل، زیست‌سنگی، لوفنورون.

* مسئول مکاتبات: غلامرضا گل‌محمدی، golmohammadi@iripp.ir

Investigation on the Effects of lufenuron and pyridalyl Insecticides on the Developmental Stages of the Green Lacewing (*Chrysoperla carnea* Steph.) under Laboratory Conditions

Mahin Mohammadi¹, Hoshang Dastjerdi¹, Gholam Reza Golmohammadi^{*2}, Mehdi Hassanpour¹

1. Department of Plant Protection, Collage of Agriculture, University of Mohaghegh Ardabili, Ardabil, Iran. 2. Department of Entomology, Iranian Research Institute of Plant Protection, Tehran, Iran.

Received: Oct. 26, 2013

Accepted: Dec. 9, 2013

Abstract

In this study, lethal effects of two insecticides, lufenuron (Match[®] EC 5%) and pyridalyl (Sumi Pelo[®] EC 50%) were investigated on different developmental stages including egg, first and second instar larvae and pupa of the green lacewing, *Chrysoperla carnea* under laboratory conditions. Treatment of larvae with residual bioassay method was carried out in glass Petri dishes. The eggs and pupae were treated with immersion method in the toxic solution. Mortality of the larval stage after 72 h, the egg stage after the embryonic period (4 days) and pupal stage after 7 days was recorded. The treatments were carried out at $26 \pm 1^\circ\text{C}$, $60 \pm 5\%$ RH and 16:8 h L:D. The results show that none of the insecticides were effective on the eggs up to the concentration of 5000 ppm. The insecticides, lufenuron and pyridalyl with the same concentration caused 16.66 and 8.33% mortality on the pupae respectively. There were no significant differences between the treatments and the control. Lufenuron caused significant mortality in the 1st instar larval after 72 h and the LC₅₀ value determined was 23.102 mg ai/l, this insecticide was less effective on the 3rd instar larvae. The results show that pyridalyl had no lethal effects on the 1st and the 3rd instar larvae.

Keywords: lethal effects, green lacewing, pyridalyl, bioassay, lufenuron.

* Corresponding author: Gholam Reza Golmohammadi, Email: golmohammadi@iripp.ir

مقدمه

روش‌ها به طور جداگانه دارای نواقصی هستند که تامین (Headari *et al.*, 2005) کننده اهداف مدیریت تلفیقی آفات نیستند. جمله ایران، روش معمول مورد استفاده کشاورزان برای کنترل آفات، کنترل شیمیایی آن‌ها می‌باشد به همین دلیل بررسی اثرات کشنده‌گی حشره‌کش‌های مختلف روی دشمنان طبیعی و همچنین بالتوری سبز جهت دست‌یابی به یک آفت‌کش مناسب و سازگار با دشمنان طبیعی و برنامه‌های IPM مفید خواهد بود.

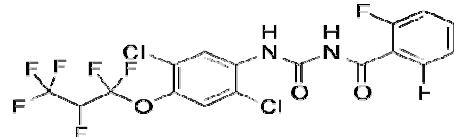
مواد و روش‌ها

پرورش بالتوری سبز: کلنی اولیه بالتوری سبز از مرکز تحقیقات گیاه‌پزشکی خراسان رضوی تهیه شد. حشرات بالغ در ظروف استوانه‌ای پلاستیکی با قطر ۱۴ و ارتفاع ۲۲ سانتی‌متر که دهانه این ظروف با پارچه توری پوشانده شده بود نگهداری شدند. افراد بالغ از رژیم غذایی مصنوعی حاوی مخمر، عسل و آب مقطر به نسبت ۵:۷:۴ (Hassanpour *et al.*, 2010; Golmohammadi *et al.*, 2009) تغذیه شدند. مخلوط غذا به صورت خمیر روی نوار پلاستیکی شفاف در داخل ظروف پرورش گذاشته شده و آب مورد نیاز با استفاده از یک تکه اسفنج اشباع قرار گرفته روی توری پوشانده دهانه ظرف تامین شد. ظروف حشرات کامل هر روز جهت جمع آوری تخم‌های گذاشته شده روی پارچه توری و دیواره ظروف تعویض شدند. تخم‌ها با استفاده از قلم موی نرم روزانه جمع آوری و به داخل ظروف پلاستیکی به قطر دهانه ۱۷/۵ و ارتفاع ۷/۵ سانتی‌متر که روی درب آن‌ها دو سوراخ با قطر ۲ سانتی‌متر تعییه و با توری پوشانده شده بود، منتقل شدند. داخل این ظروف چند لایه حوله کاغذی جهت افزایش سطح و کاهش میزان هم‌خواری لاروها قرار داده شده و به ازای هر لایه مقداری تخم بالتوری سبز اضافه گردید (Golmohammadi *et al.*, 2009).

(Neuroptera: Chrysopidae) از جمله مهم‌ترین شکارگرهای عمومی شته‌ها، شپشک‌های نباتی، ترپس‌ها و سفیدبالک‌ها می‌باشد. این حشره هم‌چنین از تخم، لاروهای جوان و شفیره بالپولکداران و کنه‌ها تغذیه می‌کند. این حشره سودمند در اکوسیستم‌های کشاورزی مختلف یافت می‌شود و طیف وسیعی از بندپایان آفت محصولات کشاورزی در مزارع، باغات و گلخانه‌ها میزبان این شکارگر محسوب می‌شوند (Zeraati *et al.*, 2009). این حشره دارای دگردیسی کامل بوده و مراحل نشوونمای آن شامل تخم، لارو، شفیره و حشره کامل می‌باشد. تخم‌ها سبزرنگ و روی یک پایه‌ی ابریشمی انعطاف‌پذیر به صورت انفرادی قرار داده می‌شوند. این حشره دارای سه سن لاروی، شفیره بیضوی و زمستان‌گذرانی به صورت حشره کامل در داخل پناهگاه‌های مختلف می‌باشد (Canard *et al.*, 1984). کشاورزی مدرن امروزه برای کنترل آفات به شدت به استفاده از آفت‌کش شیمیایی مختلف وابسته شده است که در این راستا از ترکیبات شیمیایی مختلف جهت کنترل آفات مختلفی مانند حشرات، نماتدها، کنه‌ها، علف‌های هرز، قارچ‌ها و باکتری‌ها استفاده می‌شوند. اگرچه هدف اصلی آفت‌کش‌هایی با طیف اثر وسیع بوده بسیاری از آن‌ها زنده‌کش‌هایی با طیف اثر وسیع بوده و گونه‌های غیرهدف را نیز از بین می‌برند (Craft, 1990). شکارگرها و پارازیتوییدها از مهم‌ترین عوامل کنترل بیولوژیک حشرات و کنه‌های آفت در بسیاری از اکوسیستم‌های زراعی می‌باشند، که به دلیل وجود شباهت‌های فیزیولوژیکی بین آفات و دشمنان طبیعی، آفت‌کش‌ها سبب مرگ و میر شدیدی در هر دو گروه می‌شوند (Craft, 1990). بررسی‌ها نشان داده است که تنها راه کنترل موفق و پایدار بسیاری از آفات، استفاده توأم از عوامل کنترل زیستی و ترکیبات شیمیایی در چارچوب برنامه‌های مدیریت تلفیقی آفات است، زیرا هر کدام از این

می باشد (شکل ۱)، که فعالیت حشره کشی بالایی علیه گونه های مختلف بالپولکداران نشان می دهد (Saito *et al.*, 2004). در حالی که این حشره کش در غلظت های مشخص شده حداقل تاثیر را روی بندهای شکار گر و زنبور های پارازیتویید نشان داده است (Sakamoto *et al.*, 2003).

لوفورون (مج[®] ۵% EC): حشره کشی از گروه تنظیم کننده های رشد حشرات (Siddall, 1976) فرموله شده به صورت EC در شرکت سیبا گایگی با درجه خلوص ۵ درصد می باشد که برای کترل لارو بالپولکداران و سخت بالپوشان استفاده می شود (شکل ۲). این ترکیب برای پستانداران و سایر مهره داران در دز های استفاده شده علیه حشرات بی خطر می باشد (Mulla *et al.*, 1986).



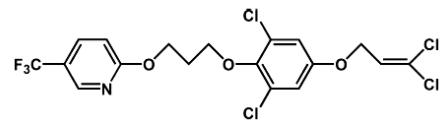
شکل ۲. ساختار لوفورون

Fig 2. Structure of Lufenuron

گذاشته و سپس به داخل اتاق ک رشد با دمای 1 ± 26 درجه سانتی گراد، رطوبت نسبی 5 ± 60 درصد و دوره نوری ۱۶ ساعت روشنایی و ۸ ساعت تاریکی انتقال داده شدند. لاروهای که زودتر از تخم خارج می شدند، جهت خلوگیری از خوردن سایر تخمها حذف می شدند. میزان تفریخ تخمها پس از ۹۶ ساعت ثبت گردید. در صورت عدم تفریخ تخمها پس از ۹۶ ساعت، تخم های تفریخ نشده مرده محسوب می شدند. برای هر تیمار حداقل چهار تکرار در روزهای مختلف در نظر گرفته شد.

لاروها از تخم های بید آرد (*Anagasta kuehniella* Zeller) استفاده گردید. پس از ظهور لاروها به دلیل خودخواری شدید، ظرف های پرورش هر روز تعویض، به تعداد لایه های حوله های کاغذی افزوده و مقدار بیشتری تخم بید آرد به ظروف اضافه گردید. شفیره های تشکیل شده بین لایه های حوله های کاغذی با قلم مو به ظرف دیگری منتقل شدند. حشرات کامل معمولاً هفت روز بعد از تشکیل شفیره ها ظاهر می شدند که آن ها را با استفاده از دستگاه مکش بر قی جمع آوری و به ظرف های تخریزی منتقل شدند.

حشره کش های مورد استفاده: پیریدالیل (سومی پلو[®] EC 50%): حشره کشی جدید مشتق شده از گروه فنوکسی - پیروdaloksی با نحوه اثر شیمیایی متفاوت فرموله شده به صورت EC با درجه خلوص ۵۰ درصد



شکل ۱. ساختار پیریدالیل

Fig 1. Structure of Pyridalyl

ذیست سنجی مراحل مختلف ذیستی: ذیست سنجی تخم: ذیست سنجی تخمها به روش غوطه ورسازی تخمها در محلول های سمی انجام گرفت. پس از تهیه محلول های سمی (پنج غلظت) ۲۰ عدد تخم ۱۲-۲۴ ساعته که توسط حشرات ماده روی قطعه های کاغذی سیاه رنگ گذاشته شده بودند، داخل هر غلظت فرو برده و به مدت ۱۰ ثانیه به حالت غوطه وری نگه داشته شدند. گروه شاهد تنها با آب مقطر تیمار گردید. پس از خشک شدن کاغذهای حاوی تخمها در فضای آزمایشگاه، آن ها را داخل ظروف پتی شیشه ای به قطر ۱۰ سانتی متر

۱۰ ثانیه در محلول‌های سمی غوطه‌ور شدند. گروه شاهد تنها با آب مقطر تیمار گردید. پس از خشک شدن شفیره‌ها داخل فضای آزمایشگاه، آن‌ها را داخل ظروف پتربی شیشه‌ای ۱۰ سانتی‌متری گذاشت و به داخل اتاقک رشد با شرایط ذکر شده برای آزمایش قبلی منتقل شدند. مرگ و میر پس از نه روز و خروج حشرات کامل گروه شاهد ثبت گردید. برای هر تیمار حداقل چهار تکرار در روزهای جداگانه انجام شد.

تجزیه آماری داده‌های حاصل از زیست‌سنجدی مراحل مختلف رشدی با استفاده از رگرسیون پرویت و نرم‌افزار SPSS انجام گرفت (SPSS, 2004).

نتایج

زیست‌سنجدی تخم: زیست‌سنجدی تخم‌ها به صورت غوطه‌ورسازی تخم‌ها در محلول‌های سمی انجام گرفت. دو حشره‌کش پیریدالیل و لوفنورون تا غلظت ۵۰۰۰ پی‌پی‌ام به روش غوطه‌ورسازی هیچ گونه تلفاتی روی تخم نشان ندادند. نتایج به دست آمده نشان داد که اثر تخم‌کشی حشره‌کش‌های لوفنورون و پیریدالیل قابل توجه نبود (جدول ۱)، و با توجه به اینکه این غلظت چندین برابر غلظت توصیه شده مزرعه‌ای بود، به همین دلیل مقداری LC₅₀ برای آن‌ها برآورد نگردید. البته در خصوص لوفنورون تعدادی از لاروهای نئونات پس از تفریخ در نتیجه تندیه از پوسته‌های تخمی می‌مردند که نشان می‌دهد لوفنورون خاصیت نفوذ به تخم را ندارد ولی از طریق گوارشی می‌تواند برای لاروهای نئونات کشنده باشد.

زیست‌سنجدی لاروهای سن اول: تیمار لاروهای با استفاده از روش تماسی در ظروف پتربی شیشه‌ای انجام شد. بعد از تعیین دامنه غلظت هر کدام از حشره‌کش‌ها براساس آزمایش‌های اولیه، محلول‌های سمی (بنج غلظت) تهیه شد. به هر کدام از محلول‌ها یک قطره ماده خیس‌کننده جهت کاهش کشش سطحی و پخش هر چه بیشتر محلول سمی در سطح پتربی، اضافه گردید. سپس مقدار دو میلی‌لیتر از هر غلظت در هر دو سطح ظروف پتربی شیشه‌ای به قطر ۱۰ سانتی‌متر ریخته شد (هر سطح یک میلی‌لیتر) و در محیط آزمایشگاه به مدت ۳-۴ ساعت گذاشته شدند تا سطح آن‌ها کاملاً خشک گردد. سپس ۱۵ عدد لارو سن اول - ۶ ساعته در داخل هر ظرف گذاشته و به اتاقک رشد با شرایط ذکر شده برای آزمایش قبلی منتقال داده شدند. مرگ و میر لاروهای بعد از ۷۲ ساعت ثبت گردید. جهت تغذیه‌ی لاروهای مقداری تخم بید آرد به هر ظرف اضافه گردید. این آزمایش برای هر تیمار چهار بار و در روزهای مختلف تکرار شد.

زیست‌سنجدی لارو سن سوم: تیمار لاروهای سن سوم نیز همانند لاروهای سن اول با روش تماسی در ظروف پتربی شیشه‌ای انجام گرفت با این تفاوت که در این آزمایش از لاروهای سن سوم ۱۲-۲۴ ساعته استفاده گردید. این آزمایش نیز برای هر تیمار چهار بار و در روزهای مختلف تکرار شد.

زیست‌سنجدی شفیره: تیمار شفیره‌ها نیز به روش غوطه‌وری در محلول‌های سمی انجام گرفت. پس از تهیه محلول‌های سمی (بنج غلظت) ۱۵ عدد شفیره یک تا سه روزه که داخل پارچه توری قرار داده شده بودند، به مدت

جدول ۱- تاثیر غلظت‌های مختلف حشره‌کش‌ها روی تخم‌های بالتوری سبز.

Table 1. Mortality rate of eggs of *C. Carnea* after exposure to different concentrations of insecticides.

Insecticide	Concentration (ppm)						
	n	5000	3000	2000	1000	100	Control
Lufenuron	60	6.66	3.33	3.33	0	0	0
Pyridalyl	60	3.33	1.66	0	0	0	0

بود. در حالی که لوفنورون اثر کشنده‌گی قابل ملاحظه‌ای روی لاروهای سن اول داشت، همان‌طور که در (جدول ۲) مشاهده می‌شود مقدار LC_{50} به دست آمده برای این حشره کش 23.102 mg ai/l برابر آورد گردید.

زیست‌سنجه‌ی لاروهای سن اول: تایج حاصل از زیست‌سنجه‌ی لاروهای سن اول بالتوری سبز نشان داد که پیریدالیل فاقد اثر کشنده‌گی (مرگ و میر کمتر از ۲۰ درصد) روی لاروهای سن اول تا غلظت 3000 p.p.i ام

جدول ۲- اثرات سمیت حاد حشره کش لوفنورون روی لاروهای سن اول بالتوری سبز.

Table 2. Acute toxicity of lufenuron insecticide on 1st instar larvae of *C. Carnea*.

Insecticide (ppm)	n	Slop \pm SE	LC_{30} (mg ai/l)	LC_{50} (mg ai/l)	LC_{90} (mg ai/l)	χ^2
Lufenuron	360	0.612 ± 0.133	3.215	23.102	63.28	1.185

لوفنورون نیز سبب مرگ و میر نسبتاً کمی (کمتر از ۵۰ درصد) در لاروهای سن سوم گردید (جدول ۳).

زیست‌سنجه‌ی لاروهای سن سوم: بنابر نتایج پیریدالیل روی این مرحله زیستی تا غلظت 3000 p.p.i ام بی‌تأثیر بود و درصد مرگ و میر کمتر از ۱۵ درصدی را نشان داد.

جدول ۳- تأثیر غلظت‌های مختلف حشره کش‌ها روی لاروهای سن سوم بالتوری سبز.

Table 3. Mortality of first instar larva of *C. Carnea* after exposure to different concentrations of insecticides.

Insecticides	n	Concentration (ppm)						
		3000	2000	1000	100	10	Control	
Lufenuron	60	30	20	18.33	15	13.33	5	
Pyridalyl	60	11.66	8.33	5	6.66	0	3.33	

میر $16/66$ درصدی و پیریدالیل سبب مرگ و میر $8/33$ درصدی گردید، که با شاهد اختلاف معنی‌داری نداشتند (جدول ۴).

زیست‌سنجه‌ی شفیره‌های: براساس نتایج به دست آمده در تحقیق حاضر هیچ کدام از حشره کش‌های مورد بررسی سبب مرگ و میر قابل توجهی تا غلظت 5000 p.p.i در شفیره‌ها نگردیدند، به طوری که لوفنورون سبب مرگ و

جدول ۴- تأثیر غلظت‌های مختلف حشره کش‌ها روی شفیره‌های بالتوری سبز.

Table 4. Mortality of pupae of *C. Carnea* after exposure to different concentrations of insecticides.

Insecticides	n	Concentration (ppm)						
		5000	3000	2000	1000	100	Control	
Lufenuron	60	16.66	13.33	11.66	1.66	3.33	3.33	
Pyridalyl	60	8.33	3.33	5	1.66	3.33	3.33	

بحث

گزارش کردند و بیان کردند که خصوصیات دیواره‌ی تخم در نفوذ حشره‌کش‌های مشتقات بتزویل فنیل اوره تاثیرگذار است (Grosscurt and Jangsmma, 1987). بنابراین با توجه به نتایج به دست آمده در تحقیق حاضر و مطالعات انجام شده می‌توان گفت لوفنورون خاصیت تخم‌کشی پایینی دارد.

بررسی‌ها نشان داد که حشره‌کش لوفنورون سبب مرگ و میر بالایی در لاروهای نئونات بالتوری سبز خارج شده از تخم‌های تیمارشده و لاروهای سن اول و دوم تیمار شده با این حشره‌کش شده است (Nasreen et al., 2007). در تیمار لاروهای سن اول بالتوری *C. externa* با لوفنورون مشاهده شد که این حشره‌کش سبب مرگ و میر بالایی در لاروهای سن اول شده و نیز این حشره‌کش سبب شده است که لاروها قادر به پوست‌اندازی و طی کردن سنین دوم و سوم لاروی نباشد (Bueno and Freitas, 2004). اثر کشنده‌گی قابل ملاحظه‌ای از حشره‌کش‌های لوفنورون، فلوفنوسورون و تری‌فلومورون روی لاروهای سنین دوم و چهارم کرم برگ‌خوار کتان *Spodoptera littoralis* Boisd مشاهده شد، لوفنورون نسبت به دو آفت‌کش دیگر روی هر دو سن لاروی موثرتر بود و سبب مرگ و میر سریع‌تری در هر دو سن لاروی نسبت به دو حشره‌کش دیگر شد. بنابراین به دلیل سمیت بالا برای بالتوری سبز شاید نتوان از این دو عامل کنترلی برای کنترل کرم برگ‌خوار کتان به طور همزمان استفاده کرد (El-Sheikh and Amir, 2011).

مرگ و میر در لاروهای سن اول بید سبب زمینی مقایسه با شاهد بسیار بالا بود (بیشتر از ۹۰ درصد) و بیشتر مرگ و میر لاروی در طول پوست‌اندازی سن اول به سن دوم مشاهده شد (Edomwande et al., 2000). این محققین در کنار لاروهای مرده علائمی مانند سیاه شدن،

در این تحقیق حشره‌کش‌های مورد مطالعه مرگ و میر قابل توجهی روی مرحله تخم نداشتند. که مشابه نتایج سایر محققین است. در مطالعه‌ای تیمار تخم‌های بالتوری *Chrysoperla externa* (Hagen) با حشره‌کش لوفنورون سبب مرگ و میر بالایی در لاروهای نئونات خارج شده از تخم‌ها می‌شود (Bueno and Freitas, 2004). همچنین حشره‌کش‌های ایمیداکلوبیرید، اندوسولفان و ایندوکساکارب در ذرهای بالاتر از دز توصیه شده مزرعه‌ای اثر تخم‌کشی قابل توجهی روی تخم‌های بالتوری سبز نداشتند (Golmohammadi et al., 2011). در تحقیقی دیگر دز مزرعه‌ای حشره‌کش‌های سای‌فلوتین، لوفنورون، متومیل، کربوسولفان و فن‌پروپاترین روی تخم بالتوری سبز درصد مرگ و میر به ترتیب ۱۱/۹۱، ۶/۹۱، ۲۷/۹۰ و ۱۲/۹۰ براورد گردید که نشان دهنده بی‌تأثیر بودن این ترکیبات روی تخم است (Nasreen et al., 2007). اثر تخم‌کشی فنوکسی کارب روی تخم‌های بالتوری سبز نشان داد که غاظت ۰/۰۷۵ میلی‌گرم بر میلی‌لیتر این ترکیب سبب مرگ و میر بالاتر از ۵۰ درصدی و غلظت ۰/۱۵ میلی‌گرم بر میلی‌لیتر آن سبب مرگ و میر Bortolotti et al., 2000). دلیل عدم تطابق با نتایج تحقیق اخیر خاصیت تخم‌کشی حشره‌کش فنوکسی کارب می‌باشد. حشره‌کش‌های اورگانوفسفره مانند پریمیفوس-متیل، دی‌متوات و پروفوفوس نیز اثر تخم‌کشی قابل توجهی روی تخم‌های بالتوری سبز نشان داده‌اند (Badway and Arnaouty, 1999). در تیمار تخم‌های بید سبب زمینی *Phthorimaea operculella* (Zeller) با حشره‌کش لوفنورون در نرخ تفریخ تخم بین شاهد و تیمار اختلاف معنی‌داری مشاهده نشد و درصد تفریخ بالاتر از ۹۰ درصد بود (Edomwande et al., 2000). برخی محققین دلیل این امر را فعالیت تماسی ضعیف و جنین‌کشی پایین لوفنورون

میر در لاروهای سن اول بید سیب زمینی می‌تواند به دلیل ممانعت حشره‌کش لوفنورون از تولید هورمون پوست‌اندازی یا بلوکه کردن سترکتین در لارو باشد (Mülder and Gijswijt, 1973). در این تحقیق نیز نتایج مشابه مطالعات سایر محققین بدست آمد.

چروکیده شدن، جدا نشدن پوسته قدیمی، تحلیل رفتن اندازه بدن و از بین رفتن اسکلت خارجی مشاهده کردند که در بررسی حاضر نیز چنین مشاهداتی دیده شد (شکل ۳). بررسی‌ها نشان داد که علائم مشاهده شده، از اثرات معمول حشره‌کش‌های مشتقات بنزویل فنیل اوره‌ها می‌باشد (Retnakaran and Wright, 1987).



شکل ۳- علائم مشاهده شده در لاروهای سن اول تیمار شده با لوفنورون.

Fig 3. Observed symptoms in 1st instar larvae treated with lufenuron.

دز مزرعه‌ای مرگ و میر ۶۴/۱۰، ۵۳/۸۴، ۶۱/۵۳، ۷۱/۷۹ و ۶۹/۲۳ درصدی گزارش شد (Nasreen *et al.*, 2007). در تیمار لاروهای سن سوم بالتوری *C. externa* با حشره‌کش لوفنورون مرگ و میر بالایی در شفیره‌های تولید شده از این لاروها تا غلظت ۱۰۰۰ پی‌پی ام مشاهده شد (Bueno and Freitas, 2004). حشره‌کش فنوكسی‌کارب سبب یک بازدارندگی موقت در متامورفوza و تنیدن پیله در لاروهای سن سوم ۴۸ ساعته بالتوری سبز و در نهایت منجر به طولانی‌تر شدن دوره‌ی لاروی شد، همچنین تیمار لاروهای سن سوم ۶۰ ساعته با این حشره‌کش سبب شد که لاروها قادر به متامورفوza و تنیدن پیله نشوند (Bortolotti *et al.*, 2005). مقدار LC₅₀ به دست آمده برای حشره‌کش‌های پرمیفوس-متیل و دی‌متوات روی لاروهای سن سوم بالتوری سبز مشابه و به میزان ۱۴۰ پی‌پی ام گزارش شد، همچنین درصد مرگ و

فعالیت حشره‌کشی پیریدالیل روی کرم برگخوار چغدرقدن *Spodoptera litura* در دزهای مختلف قابل ملاحظه بود و مقدار LD₅₀ به دست آمده برای آن ۲۵ ng/larva بود (Saito *et al.*, 2004)، بنابراین سمیت بالای حشره‌کش برای آفت و سمیت پایین آن برای دشمن طبیعی می‌تواند برای ما بسیار مفید باشد. تیمار لاروهای سن اول بالتوری سبز با حشره‌کش اسپینوساد سبب کاهش معنی‌داری در نرخ شفیرگی و بقای حشرات کامل شد، اما روی نرخ ظهور حشرات کامل بدون تاثیر بود (Mandour, 2009). حشره‌کش‌های بروفنوفوس و ایندوکساکارب در مطالعات مزرعه‌ای سبب مرگ و میر کمتر از ۳۰ درصدی در لاروهای بالتوری سبز شدند (Nasreen *et al.*, 2003). در تیمار لاروهای سن سوم بالتوری سبز با حشره‌کش‌های سای-فلوترين، لوفنورون، متومیل، کربوسولفان و فنپروپاترین در

میر کمتر از ۱۰ درصدی شد (Medina *et al.*, 2004). این محققین دلیل این امر را ضخامت زیاد و جنس پیله شفیرگی بالتوری سبز بیان کردند. حشره‌کش اسپینوساد قادر اثر کشنده‌گی روی مرحله‌ی شفیرگی بالتوری سبز بود و دلیل این امر را به جنس پیله شفیرگی بالتوری سبز نسبت دادند که سبب بازدارندگی و کاهش فعالیت اسپینوساد بعد از اسپری مستقیم شفیره‌ها می‌شود (Mandour, 2009). بنابراین می‌توان گفت جنس پیله شفیرگی بالتوری سبز مانع مناسبی برای عدم فعالیت حشره‌کش‌ها در این مرحله است. در این مطالعه حساسیت مراحل مختلف زیستی بالتوری سبز نسبت به حشره‌کش‌های پیریدالیل و لوفنورون سنجیده شد. با توجه به آزمایش‌های انجام شده می‌توان گفت مراحل تخم و شفیره متتحمل‌ترین و مرحله‌ی لاروی حساس‌ترین مرحله بودند. لوفنورون حشره‌کشی از گروه تنظیم کننده‌های رشد حشرات می‌باشد که با جلوگیری از سنتز کتین سبب اختلال در نشوونمای حشرات می‌شود، که نتایج به دست آمده از این مطالعه نیز این موضوع را تصدیق می‌کنند. همان‌طور که گفته شد پیریدالیل حشره‌کشی جدید است، این حشره‌کش علاوه بر ساختار جدید دارای نحوه اثر بیوشیمیایی متفاوتی از دیگر حشره‌کش‌ها می‌باشد، این خاصیت باعث شده است که این حشره‌کش نسبت به حشرات مفید بی‌تأثیر و علیه آفات دارای فعالیت حشره‌کشی بالا باشد. با توجه به این نتایج و در صورت به دست آمدن نتایج مشابهی در آزمایشات مزرعه‌ای می‌توان گفت که این حشره‌کش مناسب برای برنامه‌های مدیریت تلفیقی آفات می‌باشد.

میر لاروهای سن سوم در دزهای بالاتر از دز توصیه شده مزرعه‌ای حشره‌کش‌های پرمیکارب و کربوسولفان ۷ و ۴۰ درصد، M-pede[®] و آبامکتین ۴ و ۷ درصد و Dipel[®] و Biofly[®] ۱۱ و ۹ درصد بود که نشان‌دهنده تاثیر بسیار کم حشره‌کش‌ها روی لارو سن سوم بالتوری سبز می‌باشد (Badway and Arnaouty, 1999).

با توجه به بررسی‌های بیان شده و نتایج به دست آمده از تحقیق حاضر می‌توان گفت که لارو سن سوم بالتوری سبز نسبت به حشره‌کش‌ها تحمل بیشتری دارد و درصد مرگ و میر در این مرحله پایین است.

اثرات کشنده‌گی حشره‌کش‌های اندوسولفان، ایمیداکلوبیرید و ایندوکساکارب روی شفیره‌های بالتوری سبز نشان داد که هیچ‌کدام از حشره‌کش‌ها سبب مرگ و میر قابل Golmohammadi *et al.*, (2011) توجهی در شفیره‌ها نشدنند (Shafiee‌های بید سیب‌زمینی *Ph. operculella* سبب ایجاد ناهنجاری‌های مرفلوژیکی بارزی مانند کاهش اندازه، گسترش و دفرمه شدن پیله شفیرگی و کاهش هموانوف شد، همچنین این حشره‌کش سبب کاهش معنی‌داری در حشرات کامل ظاهر شده و سبب تغییرات مرفلوژیکی مانند به تحلیل رفتن بال‌ها و شکم شد (Edomwande *et al.*, 2000). برخی از حشرات تازه ظاهر شده قادر نبودند خود را از پیله جدا کنند که دلیل این امر را ضعیف شدن بالپوش‌ها توسط باقی‌مانده لوفنورون بیان کردند (Grosscurt and Anderson, 1980). تیمار شفیره‌های جوان (کمتر از ۲۴ ساعت) و مسن (۱۶ ساعت قبل از ظهر) افراد بالغ) بالتوری سبز با حشره‌کش فیپرونیل سبب مرگ و

References:

- Badaway, H. M. A. and El Arnaouty, S. A. 1999.** Direct and Indirect Effects of Some Insecticides on *Chrysoperla carnea* (Stephens) s.l. (Neuroptera: Chrysopidae). *Journal of Neuropterology*. 2: 67-74.
- Bortolotti, L., Micciarelli Sbrenna, A. and Sbrenna, G. 2005.** Action of fenoxycarb on metamorphosis cocoon spinning in *Chrysoperla carnea* (Neuroptera: Chrysopidae): identification of the JHA-sensitive period. *European Journal Entomology*. 102: 27-32.
- Bortolotti, L., Porrini, C., Micciarelli Sbrenna, A. and Sbrenna, G. 2000.** Ovical action of fenoxycarb on a predator, *Chrysoperla carnea*

- (Neuroptera: Chrysopidea). *Applied Entomology and Zoology*. 35: 265-270.
- Bueno, A. F. and Freitas, S. 2004.** Effects of the insecticides abamectin and lufenuron on eggs and larvae of *chrysoperla externa* under laboratory condition. *Biological Control*. 49: 277-283.
- Canard, M., Semeria, Y. and New, T. R. 1984.** Biology of chrysopidae. Dr. W. Junk Publishers. 308 pp.
- Craft, B. A. 1990.** Arthropod biological control agents and pesticides. John Wiley, New York, 723 pp.
- Edomwande, E. O. Schoeman, S. Bricts, J. A. and Merwe, M. V. D. 2000.** Laboratory evaluation of lufenuron on immature stages of potato tuber moth (Lepidoptera: Gelechiidae). *Entomological Society of America*. 93: 1741-1743.
- El-Sheikh, E. S. and Amir, M. M. 2011.** Comparative effectiveness and field persistence of insect growth regulators on a field strain of the cotton leafworm, *Spodoptera littoralis*, Boisd (Lepidoptera: Noctuidae). *Crop Protection*. 30: 645-650
- Golmohammadi, Gh., Hejazi, M., Iranipour, Sh. and Mohammadi, S. A. 2009.** Lethal and sublethal effects of endosulfan, imidacloprid and indoxacarb on first instar larva of *Chrysoperla carnea* (Neuroptera: Chrysopidea) under laboratory condition. *Journal of Entomological Society of Iran*. 28: 37-47.
- Golmohammadi, Gh., Hejazi, M., Iranipour, Sh. and Mohammadi, S. A. 2011.** Effects of imidacloprid, indoxacarb and endosulfan on egg, 3rd instar larva and pupa of green lace wing *Chrysoperla carnea*. *Journal of Entomological Society of Iran*. p. 30. (In Persian whit English summary).
- Grosscurt, A. C. and Anderson, S. O. 1980.** Effects of diflubenzuron on some chemical and mechanichal propertis of the *Leptinotarsa decemlineata*. W. Junk, Dordrecht, The Netherlands. p. 214.
- Grosscurt, A. C. and Jangsma, B. 1987.** Mode of Action and Insecticidal Properties of Diflubenzuron. Dr. W. Junk Publishers. Dordrecht, The Netherlands. 75-99.
- Hassanpour, M., Mohaghegh, J., Iranipour, Sh., Nouri-Ganbalani, G. and Enkegaard, A. 2010.** Functional response of *Chrysoperla carnea* (Neuroptera: Chrysopidae) to *Helicoverpa armigera* (Lepidoptera: Noctuidae): Effect of prey and predator stages. *Insect Science*. 1-8.
- Headari, A., Moharramipour, S., Pourmirza, A. A. and Talebi, A. A. 2005.** Effects of buprofezin, pyriproxyfen and fenpropothrin insecticides on reproductive parameters of *Encarsia formosa* (Hymenoptera: Aphelinidae). *Journal of Entomological Society of Iran*. 25: 17-34. (In Persian with English summary).
- Mandour, N. S. 2009.** Influence of spinosad on immature and adult stages of *Chrysoperla carnea* (Stephens) (Neuroptera: Chrysopidae). *Biological Control*. 54: 93-102.
- Medina, P., Budia, F., Estal, P. D. and Vinueia, E. 2004.** Toxicity of Fipronil to the Predatory Lacewing *Chrysoperla carnea* (Neuroptera: Chrysopidae). *Biocontrol Science and Technology*. 14: 261-268.
- Mulla, M., Darwazeh, H., A., Kennedy, B. and Dawson, D. M. 1986.** Evaluation of new insect growth regulators against mosquitoes with notes on non target organisms. *Journal of American Mosquito Control Associated*. 2: 314-320.
- Mulder, R. and Gijswijt, M. J. 1973.** The laboratory evaluation of two promising new insecticides which interfere with cuticle deposition. *Pesticide Science*. 4: 737-745.
- Nasreen, A., Ashfaq, M., Mustafa, G. and Khan, R. 2007.** Mortality rates of five commercial insectaicides on *Chrysoperla carnea* (Stephens) (Neuroptera: Chrysopidea). *Journal of Agricalurtul Science of Pakistan*. 44: 266-271.
- Nasreen, A., Mustafa, G., Ashfaq, M. 2003.** Selectivity of some insecticides of *Chrysoperla carnea* (Stephen) (Neuroptera: Chrysopidea) in laboratory. *Jornal of Biological Science of Pakistan*. 6: 536-538.
- Retnakaran, A. and Wright, J. E. 1987.** Control of Insect Pests With Benzoylphenyl Ureas. Dr. W. Junk Publishers. Dordrecht, The Netherlands. 205-282.
- Sakamoto, N., Saito, S., Hirose, T., Suzuki, M., Matsuo, S., Izumi, K., Nagatomi, T., Ikegami, H., Umeda, K., Tsushima, K. and Matsuo, N. 2003.** The discovery of pyridalyl: a novel insecticidal agent for controlling lepidopterous pests. *Pest Management Science*. 60: 25-34.
- Saito, S., Isayama, S., Sakamoto, N. and Umeda, K. 2004.** Insecticide activity of pyridalyl: Acute and sub-acut symptoms in *Spodoptera litura* larvae. *Journal of Pesticide Science*. 29: 372-375.
- Siddall, J. B. 1976.** Insect growth regulators and insect control: A critical appraisal. *Environment Health Press*. 14: 119-126.
- SPSS. 2004.** SPSS User's Manual for Windows. Release 13.0, SPSS Inc. Chicago.

Zeraati, Sh., Shishehbor, P., Soleymannejad, A., Taghadosi, M. and Headari, H. 2009.
Investigation life history of green lacewing *Chrysoperla carnea* (Stephens) (Neu:

Chrysopidae) on three species prey aphid under laboratory conditions. *Plant Protection*. 32: 15-20. (In Persian).

